

Вітальне слово академіка Мирослава Поповича, директора Інституту філософії імені Г. С. Сковороди НАН України

З великою приємністю вітаю учасників цієї міжнародної наукової конференції: шановного Апостольського Нунція в Україні Архієпископа Томаса Галліксона, шановного Блаженнішого Любомира кардинала Гузара, шановних представників всіх українських церков і релігійних організацій, присутніх в цій залі, і колег релігієзнавців, які приїхали з різних областей України, і зарубіжних учасників цієї конференції.

Із шести наукових конференцій «Україна-Ватикан», організованих Відділенням релігієзнавства за останні 10 років (це вже стало для нас доброю науковою традицією), половина з них відбулася саме тут – в Інституті філософії імені Г.С.Сковороди НАН України.

Ця конференція особлива, оскільки проводиться в особливий час історичного буття України, до якої звернена увага всього світу і зокрема Ватикану.

Мир для України і молитва за Україну – це стало своєрідним священним алгоритмом виступів Папи Франциска. Саме сьогодні, в день відкриття нашої конференції, в Стамбулі під час зустрічі Понтифіка зі Вселенським православним Патріархом Варфоломієм, які спільно молилися за мир в Україні – «країні з давніми християнськими традиціями», прозвучало їх звернення із закликом «шукати шлях діалогу і пошани до міжнародного права, щоб покласти край конфліктові, даючи змогу всім українцям жити у згоді».

Ми вдячні Святому Престолу і Вселенському Православному Патріарху за підтримку України в цей важкий і водночас відповідальний за майбутність нашої Вітчизни час.

Судячи з програми конференції, на ній обговорюватимуться актуальні для Церкви, світу й українського суспільства проблеми: сутнісна характеристика релігійних процесів у світі й Україні; шляхи порозуміння християнства зі сучасним глобалізованим і секулярним світом; антропологічна парадигма християнського, зокрема католицького, віровчення та її спрямованість на становлення громадянського суспільства; включення різних конфесійних чинників у сферу суспільного буття.

На конференції обговорюватимуться не лише методологічно-теоретичні проблеми науково-дослідницького проекту «Україна-Ватикан». Конференція матиме практичне значення для сучасної України. Вважаю, що саме про це йтиметься в доповідях: Революція гідності як об'єднуючий чинник всіх українських конфесій і специфічний вияв українського екуменізму, сучасні проблеми розвитку Римо-католицької і Української греко-католицької церков на Сході України профетична роль об'єднаної української спільноти в новітній історії України.

Своєрідним камертоном конференції є її антропологічний дискурс – гідність людини як особистості. Вважаю, що саме цей дискурс став стимулятором і підґрунтям нашої Революції гідності, який об'єднав не лише всі християнські конфесії – православні, католицькі, протестантські – а й релігійні спільноти іудеїв, мусульман та інших віросповідань, тобто всіх людей з чистим сумлінням і розумінням цінностей людської гідності – віруючих і невіруючих.

Бажаю всім учасникам конференції донести нашу людську гідність, миролюбність і толерантність до всіх людей доброї волі в Україні й до наших сусідів по всьому периметру українського кордону – від Сходу до Заходу, від Півдня до Півночі.